

kelig. Jeg gentager blot dette, at naar en Mand, som er en dygtig Sømand og har gjort Tjeneste ved Fyrvæsenet, har faaet Løfte om, at første Gang der blev en saadan Post at besætte, skulde han saa den, saa tager man ham, og derefter besætter man den anden Post med en Søofficer. Det sidste er jeg meget villig til at gøre.

S. Bojesen: Jeg vil bestemt protestere mod, at jeg skulde have givet mig Udseende af at interessere mig forud eller frem for den ærede Minister for dette Spørgsmaal. Det tror jeg ikke, Ministeren er berettiget til at sige. Den Udtalelse, at jeg ikke skulde tillægge Flaaden nogen som helst Betydning for Landets Forsvar, maa jeg ogsaa meget bestemt nedlægge Protest imod. Den er ikke begrundet ved noget. Jeg har kun tilladt mig at udtale, at det var saaledes, naar Materiellet ikke var, som man skulde have det. I saa Tilfælde falder Flaadens Betydning bort, men paa anden Maade ikke.

B. Jørgensen: Jeg kan ikke andet end undre mig over, at det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) staar aldeles alene med det Forslag, han har stillet, og det undrer mig saa meget mere, som jeg i Betænkningen ser, at det øvrige Udvalgs Medlemmer i Princippet ere enig med ham, idet de henstille at lade Flaadens Officerer føre Transportstribene. Den Henstilling kan den højtærede Minister jo tage Hensyn til, hvis han vil, men det lader jo ikke til, at den højtærede Minister mener at kunne tage Hensyn dertil. Jeg tror her, at det vilde være rigtigt at følge det ærede Medlem for Sorø, og jeg vil bede det ærede Udvalg om at tage denne Sag under Overvejelse igen inden tredje Behandling og undersøge, om det vilde være rigtigt her at skabe ny Embedsmænd, hvor der efter min Mening ikke er nogen som helst Grund dertil.

B. Christensen: Jeg skal ikke hævde den Opfattelse, som jeg gjorde gældende, at jeg staar her og taler i Søofficerernes Interesse i Mod sætning til den ærede Marineminister, da jeg synes, at den ærede Marineminister blev lidt ubehagelig berørt derved, men jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at det i Virkeligheden er saa. Thi efter at Ministeren straks havde udtalt, at han var glad, jeg tror endogaa: overordentlig glad, ved at kunne saa Lov at besætte denne Plads med en Officer af Flaaden, var der straks et „men“ ved Siden af, og dette „men“ gik ud paa, at man havde ganske vist en anden

Mand, der skulde have Pladsen. Men saa er jeg ikke tilfreds, thi saa er Pladsen borttaget, og saa bliver det en ny pensionsberettiget Embedsmand, vi saa i Øjeblikket og ogsaa i Fremtiden ville saa til denne Post. Hvis den højtærede Minister kunde have udtalt, at han sluttede sig til dette Forslag, og at han selv om det ikke kom til at staa i Loven, alligevel vilde tage Hensyn dertil, kunde jeg have taget mit Forslag tilbage, men efter den bestemte Udtalelse, at han vel var glad ved Forslaget, men alligevel ikke vilde besætte den første Plads med en Søofficer, men med en anden Mand, maa jeg fremdeles fastholde mit Forslag af de Grunde, jeg, da jeg først havde Ordet, nævned. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst fornuftig Grund til, at dette Ting skal skabe flere unødvendige Embedsmænd end dem, vi i Forvejen have. Den højtærede Minister mener, at der kan komme det Øjeblik, hvor man kunde saa Brug for disse Søofficerer, og det skulde da vel navnlig være, naar vi bleve indviklede i en Krig. Men hvad saa? Uden at være særlig sagtyndig paa dette Omraade tænker jeg mig, at Ministeren da vil inddrage Tyrene og ikke lade dem løse for Fjenden, og i saa Tilfælde have vi jo slet ikke Brug for den vedkommende Mand i Krigstid. Jeg kan ikke indse andet, end at mit Forslag er fuldt ud begrundet og berettiget.

Marineministeren (Ravn): Det ærede Medlem var saa bange for at skabe ny Embedsmænd, men den Mand, der er tænkt paa, er Embedsmand eller i hvert Fald meget nær paa Vejen til at blive det. Jeg husker ikke, om han allerede er Embedsmand, men han hører i hvert Fald til dem, som kunne blive det. Man tager heller ikke her Pladsen fra en Søofficer mere end i et Par Maanedes. Naar vi saa det andet Fyrtransportstrib, bliver der ansat en Søofficer der. Dette med Mobiliseringen har meget lidt at sige i dette Tilfælde. Naturligvis kan man klare sig, skønt det ikke er saa let, som det ærede Medlem tror, thi er der nogen, der faar travlt med at slutte Fyr og trække Fyrskibe ind, bliver det netop de Født, der have med Fyrvæsenet at gøre. Alt, hvad der angaar Mobiliseringen, skal jeg for øvrigt lade falde, jeg indrømmer, at det vil ikke have synderlig praktisk Betydning. Det, jeg kæmper for, er, at et Løfte, der er givet — ganske vist under visse Forbehold — bliver holdt, saa at den omtalte Mand faar det første Stib. Han har desuden et Knav paa Baastønnelse ved at have udført sin Pligt godt i længere Tid i Fyr-